

[s. 34]

LIHL-SPAJTSIN

E' dar min Lihl-Spajtsin, war allt ię bidröwlin tillstellning. An war iend påjkan i ien sturan krippuop i Spajk-gardem. At e' nu war an so add uort anfektad åw nod uont wäsn, wa' sästsilt klient fer e' war ju påjker so uld tag ywyr gardn eter fuorälldrum, da' dier wart uwgambler. Kullur fanns e' fel so ed rack, og dier wa' ju ba' til fe' ta fesyets fę brottdsiftader, um e' nu dsick. E' war it so litt gart ed, dę ed dsick mier eld twe kwinfuok ę werr kall i sockin. Og fattit war ed, so e' fesluo' , so e' gaw it nod, fast e' dsick fę nogu kull i sajnds milmad. E' wa' mickler um buod, so snart e' wart nõn ferdun kall i nõn gard. Og Spajtsin ärd ju it pricis a' diem, so dugd dsjäwo nod ywybuod, og itt add an slajtsin dyndsstack eld, so imponired ę nog ewentuell swäfuoreldrer. Og se add an faj luw drågå aut tsyner yr fjose i år, dę wåre add uort so sien. Dier add we' so maktloser og autswuoltner, so die dugd it standas dye. Ja, og se add an ju ba' twe tsyner, so itse war ed mitsid i Spajk-gardem so druog a' sig nõn mog.

Nu war ed ju it nod merkwärdut att kripper wart anfektader, e' wa' ju so wanlit. Dier wa' ju olltiett autsetter fer umsu uotyг, og itt add lärt sig nod, u' dier uld dugo frido sig. E' wa' ju it so litt fe' diem, att akt sig fer oll wanskligieter, so makter steld til min. E' wa'naug so biswälit ta kla'sig fe diem so wå sturer.

[s. 35]

Luok-Marit al buota

Stu-Spajtsin wa' bidröwad ywyr at Lihl-Spajtsin add uort so autsett, iend påjtsin. Men e' wa' fel so, att wäsne wild mjäst ad påjkum, dier wa ju mier werder. Se' war ed ju extra biswälit min Lihl-Spajtsin, ba' fer att an itted ę wa' fyed ien sundag mes tungled war i nedan, og at an fyedes min trullpacksmjotse (häxmjolk). Fe' dye add dier fel rie' frę byronendam kent ę

sig att e' kam ta end nod min Lihl-Spajtsin. Trullmjotse add Luok-Marit, so war ię slajk kluok keling, dugod dsjä nõd ad ried tri'd da'n eter dye an wa' fyed, og dareter såg ed aut sos ed edd ad ulad art sig bra fe påjkam. Dier add wer extra muner um ta old etter Lihl-Spajtsin. Dier add aft Luok-Marit ta åwå an i syn iel tide, og dier add Bart ollt dier dugd fe' ta old makter undõ. Luok-Marit add klarad e' bra iel tide, og wajst att õ add rett femåga a' slajka. Edd it õ a werid, so edd it Lihl-Spatsin liwod nu. So sagd LuokMarit – og so war ed.

Men fe' nog tungelwarw se, add Lihl-Spajtsin byrt õ bjä'sig ad lited undelit. An add draj sig undõ fe' sig sjuow, og wild dsienn gem sig i ymsu mörk skrymslum, dar an dugd trajnds sig in. E' dar wa' ju biswälit e', fer e' war it litt oll gõnger ta finn att an, og kringt war ed it litt ta fõ aut an eld. An add uort agad fer e' dar, men ed syeks it jåp, sos e' såg aut. Dier add og fesyekt ta röts aut an min rätsin frõ røngenkwister, men ed såg aut sos an fuor it bry sig um ed eld. Dier add byrt õ fa fundir, um dier kam ta räts ijel an, um dier fuortsett. E' war itt guott wito wen an uld tågå sig til, og wen makter add i sinned fer Lihl-Spajkam.

Mun og Luok-Marit, add snart pruowad ollt dier dugd kum õ, auto ta ed jåpte. Dier add nu byrt õ fundir õ, um e' wa nõd wäsn so add bitid sig fast i påjkam. War ed so, so jåpt ed festås itt min nog wanli metuoder fe' ta fõ yr ed. Dier add kumid undefund min att Lihl-Spajtsin war wi'd (rädd) ljuosed, og wild gem sig õ yms stelum dar ed wa' mörkt. Undelit war ed og, att an olltiett wild kriuop ijuop sos iet fuoster. E' byrd mjäst õ werd skremslit. E' dar fick Marit ta byr õ fundir:

–"Ig far allt undras õ ig, um itt...", sagd Marit.

Se mott õ it wil saj nõd mier. Truoligen wiss õ it nõd, wen ed war, men wild it skrem nõn, eld dsjä' brott sig. õ sagd sig wito ed festås, og miend att dier naug wa' twungner tag til autkastning, iett knip so bruked jåpa, men so wå fal'lit um ed brukes fil. Men add Marit sagt ed, so wa' dier fel twungner pruow ed, fast ed wa' bo' fal'lit og biswä'lit.

[s. 36]

Die bistemd dō, att dier uld pruow um ed jåpt min autkastning. Marit sett igōng, og sambled ijuop sju dieler frō Lihl–Spajtsem es krupp. Ed uld wårå ien årtuss, ien nagelbit, lited stsinn so ɔ skräped åw under Lihl–Spajtsem es fuoter, nogru ogenår og ien bit åw yegeäräd. Edd ed a werid ie kull, eld ie kelling, edd ed ad ulad wår iet wisterära. An fick luw kum ijug sig, so itt e' wart fil noget, fe' dō dsick ed alldielest brotti tuok. Rästn tuog Marit frō Lihl–Spajtsem es klauter, so an add aft ɔ sig.

Min ollt e' dar, fuor ɔ dajti ien krossweg (korsande wägar) ie nõt min tungled i nedan. Dar kasted ɔ dier dar sju dieler attrywyr yegeäxeln (wister um edd a' we' frågan um ie kulla). Nu war ed it gral so ienkelt min dier dar ritualer, sos ed låt. Ed uld wårå sju ramsur so ärd ad, og yms affekter so itt e' wa' so litt old ried ɔ. E' wa' ta go awut i wisterwarw, og rett i yegeärwarw, og mitsid slajkt so ba' Marit kund, og so ɔ wild åwå fe' sig sjuow. Itted ed ɔ kumo nõn, og sjō wen ɔ jällt ɔ min, so kund an dō wa' säker ɔ at e' dsick gral auti tuok. Dō dsick ed i bend, og ed wart dier so såg ɔ, so wart drabbader åw summu sjuoka, e' sluo dō aldri fil. Men dier fing fel skuld sig sjuower, um dier wa' so uwljuot brygder.

E' war it so ienkelt lur i will makter. ɔ add luckad min sig ljuotwäsne, so add lagt sig til i Lihl–Spajtsem. Ed add it werid so litt, sagd Marit, men taslut so add ɔ lyckas. E' wa so e' ryst eter ryddsem ɔ diem so war i nerietn, me' Marit druog a' sig wäsne. Dier dugd itt festå at Marit wa' so muosk, so ɔ tuost riskir liwed min ta drag ɔ sig slajkt uotyge. Uwå, uwå! Oller fesykt old sig undō, og gemd sig me' Marit jält ɔ ringum Lihl–Spajtsin min luck og luck og yms tryllramsur. Og se war e' ju so biswålit min slajku wäsn, at itt dier syntes eld ärdes. Dō fel itt fe' wanlit fuok. E' wa' sakt nõd ljuota merkwärdut min diem da' kellingum so add faj gåwa. Og ur undelit ed enn wa', so fanns ed slajkt fuok so itt truod ɔ diem. Ur tuost dir til exempel saj Marit rett i ogu at ɔ war ie satans truppäck, so itt kund no' mier eld nõn eller.

Ja, nu add Marit i alla fall faj min sig uotyge, og fe' daiti krosswe'en fe' ta will brott diem. Se dar ɔ uld far iem, war ed wiktut att itt fa' nemmest, og

rett we'n. Fe ta wa' säker att itt dier uld fy etter en etbaker, fuortsett o lur diem min willur. O fuor kruokwe'er, o dsick awut milmad, o piekt og waist diem wert dier uld fårå, fast e' wa ju a' fil old festås. O piekt a' norter og o dsick norter, e' wa' best riktnindse um an wild werd åw min diem. Ja, ed war itt ed ienklestad, ta wårå kluok og åwå femåga klar åw ollt so lured jär i wården.

[s. 37]

Ur ed nu wa', so mott it Marit a' kumid o rett metuod fe' ta buot Lihl-Spajtsin, wen o enn fesyökt min. An wart ba' semmer og semmer. Marit tyckt fel at e' wa' lited fesmäli, att itt o add dugod wais att o dugd buota. Edd add it jåpt, wenn o enn add fesyekt min. O add offrad-istred i öw-kwenn, o add wåkad min jäldem og rækt aused min dsietraddsin, auto ta ed add jåpt. O add dsiwid om bårå-drited (troll-smör) so o add kuokad i työwattned. Dø add Lihl-Spajtsin spied so uwljuot, so o add we' säker at e' klienad add fe' fya. Ed ietted ju: Uont al min uont fedrajwas. Og ed add o nu gart, min ollt o add kumid ad dsjäro. Men o sagd att o uld fuortsett tast o add dugod lur aut wen e' wa fe' slags uotyg so add makttajd an.

Note ingan glemde

Men se kam o da' note, do til og minn Stu-spajtsin wart skremd. Dier add lagt sig sos wanlit. Kripper add kurad ijuop sig sos smømåjser i ie trong, swart wrå i gamtstugun. Stu-Spajtsin add lajd og fundirad ywyr ymse, og add just ulad til og sommin. Do add an tyckt att Lihl-Spajtsin add byrt o andas so tungt og uoiemt. Stu-Spajtsin add uort lited fundirsam, og elded andan fe' ta riktut är, um an bar inbilled sig, eld um...

Se add iett iemskans ski skuorid sos ien wassan knajw gainum ruomed. Ed add we' so wasst og gällt, so oller i stugun add flued yr legurm. Stu-Spajtsin add rused upp, og fe' dajt ad yppenspish og putad jäld i fåsn, so an add dugod fo jäld i ien lysstick. Muna add byrt o rusk i Lihl-Spajtsin, og yep ad om, fe ta fesyöts fo non kontakt min om. Men an add bar remt og

stirrad fromonad sig min stur ogur. An add fektad min armum fromonad sig, og skrækt ollt an dugd, att dier uld tågo brott ed. Men wen e' wa dier uld tag brott, ed add dier aldri fajd ried ɔ, ur dier enn add myltad og ferid min påjkwas'stin. An add ba' skrækt og wäsna, sos edd an ar uort gral tuokun. Mun add og yept, fe' ta' fesyöts fö yr påjkam wen e' wa frågan um. Men se, me' dier add fajd jäldn ɔ lyssticka so pass att dier add fe' byro sjö nod, add mun faj sjö nod so ɔ add uorted gral feskrekt. ɔ add uort i wari att Lihl-Spajtsin add iet merts ɔ underarmen. ɔ add uort gral kold og stierd eter ryggra'n. Se add ɔ stirrad lajkt ɔ Stu-Spajtsin, so og add sitt mertsed. Ed add werid iet sturt sår, min skarp kanter ringum og sitt aut sos nõn edd a' bitid an.

Rett sos e' se war, add Lihl-Spajtsin slutad wäsna og skrætsa. Ed add uort twetyst i stugun, og påjtsin add uort gral stierd, og ferid in sos i ie dwala, so ed add wer uomyölit fö an yr. I stuguwrån add kripper kurad og gnilad og snorod, og we' so dödsfeskreker, so dier add skåkåd. Stu-Spajtsin add remt a' diem at wa' tyster, og itt gnil slajker.

[s. 38]

Nu add ed it we' nogu twikan um, wen ed wa' fe' fil min Lihl-Spajtsin lainger. E' wa' werr eld nõn iens add tuoros tajnts sig. Til og minn Stu-Spajtsin add uorted redd. Fer ɔnum add e' wiktugestad we' ta redd estn, e' dyrestad so fanns i iel gardem. An add slajngt ɔ sig wiktugest klauter, og drusad auti stollad, strajdest an add dugod. An wart ganska littad, mes an såg aft maru itt add uonned raid estn, og ed add ju werid ien gudeligan tur, i ollt älend. So strait an add dugod, add an faj tag i ien ljå, og aingt upp ywyr estryddsin, min eddse uppi. Ed add it werid so ienkelt i mörkre, men an add dö uonned i alla fall. At ed add we' nod uowanlit ɔ gong, add syntas ɔ estem, fer an add uort wenest uoruolin me' Spajtsin add kumid

werendes. Nu add an allt kumid i sienest sikundn, e' war it mier eld e' wilde.

E' då min ljå'n ywyr estryddsin, war ien metuod so war uoswiklin, e' sluo aldri fil. E' wa so, at da maru uld rus frø gardem, dar ø add bitid offred, so bruked ø tågo og raid ø ien est, um e' wa non i nerietn. Men um an ajngd upp ien ljå ywyr estryddsin, so skar ø sig so uwljuot so ø dugd it fãrã dafrø. So wart ø se liggend tast ø swalt ijel, do itt ø dugd fa sta bajt non mier. Maru föredruog wisserligen att ferdas ø ie skatu, men e' war it so snetteli fø tag i ie slajk mitt i nøt' n. Snest ed add uorted ljuost um morgun, add Spajtsin sitt til, at an add faj tag i ie skatu, so an add aingt upp ywyr stollsdörer, ifall maru itt add gart ill sig mier eld ø edd a' taj sig in ad Lihl-Spajtsem atten. Men wiktugest åw ollt, e' wa' ta frido estn.

Krossed an add molad ø stollsdörum, lited an it riktut ø, men fö' säkerits skull, so maled an um ed ad påskum wert år. E' wa' ju dier so sagd, att e' dar min tyero-krossed itt wa' no' so nõn eller eld tryllkelinger, so uld ad Blåkulla, brygd sig um. E' wa' mickler so itt truod ø e dar min ljån ywyr estryddsin eld, men ed brygd it Spajtsin sig um. An truod ø ed i alla fall, eld ferästn an wiss at e' fungired, ed add an ju sitt nu til exempel.

Stu-Spajtsin wart jälok

Ø da nõte add Spajtsin og bistemt sig fe' ta far etter Tryll-Brit um morgun. Nu uld e' wa' slut ø e' dar fjanted, so Marit og Anna (kellindse Spajtsin), nu byewdes ed rejälera tag.

Spajk-Anna druog sig fe' ta anlit Tryll-Brit. Ø tyckt ø wa' lited fer skarp i newum, fe' ta åwã min krippum ta dsjäro. Anna add rykted um sig, ta wãrã alldelest fe' frek, og ed tycktes it wa' non iegenskap so wa lemplin, um an uld fø nod fuok åw krippum. Ø lärd skemd brott diem. Stu-Spajtsin, an add lärt sig sos knekt, ur ed

[s. 39]

dsick, um an wa' fe' blot i newum, so an add skellt aut Anna so kringest fer at q wa' so frek, so kripper wart gral festörder. An miend at q edd ad ulad wend sig ad Brit rie frø byronendam, og itt baj' tast e' wart fesint, sos q nu add gart. Ed add an sagt ad enn kringt, men q mott it bry sig um ed. Me' Spajtsin add kumid in fro stolle, add an we' so jälök so ed add frest ringum an. Anna add. fajd skuldę fer ollt älend so add ent. Q add it ba riskirad påjkan, q add riskirad estn og, og ed wa' do rugon q ollt. Q add la't maru få sos q wild i gardem, og nu såg q ur ed add gjajd. An edd a' kunnad werd auto bod estn og påjkan. Men naug war ed dō so bidröwlit so ed rack. Og ur add e' nu uorted? Ju, nu, war ed an sjuow, so fick tag and um og stell et rett ollt. Nu mes ed kastsi wa' fesient. Spajtsin add fyert slajkt uwendes liwärn, so bo' Anna og kripper add darrad. An add remt ad en, og spuort on ur kringt an add lesid upp Salomos uordspråk fer en, fer at q uld lä' sig, ur q uld antir krippa. Sę las an upp uordspråtsed tri gonger eter wenanän, og sagd, at nu tajnkt an itt dsjäwo sig feld q add lärt sig werr buokstaw. Se add an on ta lesa etter uord fer uord:

--"Den sitt rais spar --- an atar sett barn --- men den som det tsjärt awer --
- an näpster det i tid!"

Anna uld sanne'ligen rett in sig i liede. Spajtsin viss wen so fuordres åw onum, og an kund saj austawel an. Anna uld finn sig i, og old sig q sen plass. Q uld old aused, ausfuotsed, estn og krytyre riener frø ollt uotyq so Satan lat usir auti diem. Slapp sos q war, uld q fel endō bigrip at mylinger, rådur, tusser, witurer og sattyg, usired sos dier wild q gardem, um itt an jällt etter diem. An add fajd on ta old min, att q add ferid fil og at q uld ender sig, og lat Brita tag and um påjtsin järeter. Ja, q add fel it mitsid eller ta wel q eld festås, q war it slajk so q wild bråk nod. Q festuod fel att e' war ingan ide' ta saj muota, ed edd bar ad uort sju gonger, sju gongger werra. Og itt wa' spajtsin fremmend fe' ta bli andgriplin eld. Q add faj stryk för, og ed lär it ed ad uort lindrit nu, um q edd a' wrongsas.

Og Lihl-Spajtsin? Ja, an add we gral brotte, ijuopkrupin i saj fuosterstelling. Ed add itt gaj fõ no' liwstecken frõ õm. An add we' so warm, so ed add brendas, um an tuog i an. Men liwd gard an, fer jærtad add ljuotdunkad.

Anna wart tilsagd att õ nu uld wåkå ywyr an min ister-ljuose, rästn åw nõtn tast ed wart ljuost aute. Maru tyckt it um ljuosed so e' fick it werd mörkt i stugun, i fall maru add tajnkt sig kum att. Spajtsin add femanad unger õ skarpin att dier uld wa' tyster og itt gnil sos dier garde. Nu uld an fesyets såwå ie stsyera, og

[s. 40]

se uld an i weg etter Tryll-Brit, fe' nu uld e' werd nog årning i gardem. Kripper add kurad ijuop sig ollt dier dugd inni wrån, og we' muol tyster. Dier add knappt tuoros brågå sig, og tyckt att nõte wa' long sos ie iewigiet, og add krupid fram sos ien macklimack (snigel). Ed iend so ärdes wa' da' Stu-Spajtsin wend og maked sig i legun, og autfer ärdes iet gnilend kwåingel sos edd an a' plågad ien kripp eld iet krytyr. E' wa' iet wanlit läte, so oller wiss wen e' war. E' kam frõ dodu traj, so itt add råsod nid, oto lot sig muot iet elle' traj, og se dar ed blis e' minsta, gnuked dier sig muot wenanan so e' wart slajku läte. Men iemskt lit ed, da skräts-toller rieda, um itt an edd a' witod wen e' var.

Og se ärdes ed ie ugel so oed õ i nerietn noyer. E' wa' ju it no' guott tecken ed eld. E' wa' ju iet warsel ed, og bityd at e' wa' no' sturt älend õ gong. Sjuokduom, död eld krig, låg fel nemmest til nu. E' wa' sos ollt älend so fanns, add kumid ywyr Spajts-gardem nu. Ukin i fri'ins dagar mund e' wårå, so wild diem so klient? E' mal i owde õ Stu-Spajtsem og an dugd dõ itt anad eld tajnts õ Anna milmad. Ur add õ stsyet gardn egentligen? Nu war ed i alla fall itt sos ed ulde. Mo' ed add nod min kunungsbysetsed ta dsjä truo? Men mõ die' werkligen uld byew pajnas åw auti no' krig nu att? Men ur i Ärrans namn uld e' se go fe' Stu-Spajtsem og gardn? Ja, e' wa' mickel frågur so

fladred runt i owde. Näi, nu war e' wildest at Brit fick rust um lited ɔ gardem. Se uld Stu-Spajtsin ä' sig för min ollum so wiss nõd, wert teckne piekte.

Frammɔ morgunsajdun mott Stu-Spajtsin a' somnad til, fe' se add an byrt ɔ snurwel og snarka. E' lit so ljuot so maru edd dɔ it a' tuoros kumo ba fe' dye.

Tidut um morgun add Spajtsin skeftad iweg etter Brita. Lihl-Spajtsin add it endrad stelling nõd upɔ iel nõte. Men an add dɔ liwod i alla fall. Eter nog tajmer, add Tryll-Brit kumid min iett tryll-uonn og ien stsinn-kupp, Tryll-kuppan. ɔ bruked olltiett åwå slajkt min sig, war ɔ enn fuor. ɔ tuost aldri lemnen frɔ sig ed, fer ed edd it ad kunnad end no' werr, eld at nõn eller edd a' faj tag i ed. Uwa, uwa ukad älend e' wære.

Wen mund ed a' werid i slajk kuppum, so dier myskles min so uwljuot? Summer wild wito at e' war it so wilyftu gräjur. Viktugestad war, um an add nõd frɔ tsyertsgardem, non spajk frɔ ie laiktsist, eld nõd bien og lited muld. Se war e' faktiskt summer so nog nõt smyged sig fram ɔ galjbockan, og tuog nod frɔ nõn dier add aingt. Milmad fick ed reck min att dier skræped åw lited torkad bluod, um e' fanns nõd. Klyener frɔ nõ krytyr, wa' no' so wa' wanlit, ellst frɔ nõn ledelapp (fladdermus), eld kluossur. Ja, dier tuog fel e' dier kam ad. Se' war ed askå festås, og waitlotsin, itt ta feglemma. Dar itt ljuotn will go sjuow so stsicker an ie kelling.

[s. 41]

Stu-Spajtsin, an add aft wiktugera saker ta bistryr an, so an add dsiwid sig åw. Men fuost add an ju, lexad upp Anna, og dsiwid en dier femaninger so byewdes, tast an kam iem atten.

Tryll-Brit will årdera tag

Tryll-Brit add byrt օ արն օց սթըլլ Ի Տթայկգարդըմ մին Կը սըմը. Բըսթ Կ օց Կսթըսթ Ըննա ֆըր ըրըննա կրոսս-ֆըրըրըԿ, ֆը' տա ֆօ ըր Ըն ըննա քայկան Կ Կըր Կսթըսթ ֆըր, օց Ըն օց Կ Կսթըր ԸԿ, օց ԸԿ, ֆը տա օլլԿ օցմ, ԸնԿօ ֆրօ մարըն, *Ըն* Ը' ըննա Կա' մարըն Ըն Կ Կ Կ Կսթըսթ ֆըր. Մըն ԸԿ ԸլԿ Կը ֆըլ սնարթ ԿըրԿ Ի Կարի. օ ԸլԿ Ըսըս մարըրսն. Ըն քայկան ԿրըգըԿ մը օ Ըս ըրսն, սօ Կար ԸԿ մարըն սօ ֆըր Կր օցմ, ԸԿ ֆըսըկթ գըմ սիգ.

Մարը, մարը, մինն
Կ ֆօր Իտ Կա յան Ընն
ֆըլԿ Կ ԸըկնԿ Ըր
ֆըղըր Ի սկըօըմ
ֆիսկըր Ի օԿին
օլլ տրայ Ի սկըօըմ
օց օլլը Ըսս ԸրԿ.

Մըն Ըիլ-Տթայտսին ԿրըգըԿ ֆըլ Իտ ըոԿ. Ըն Կա' սօս ԸԿԿ Ըն Ը' Կը' ԿոԿ, ֆասթ յարթԿԿ սլըօ.

–"Ոնն", սըգԿ Կրիտա, "Ը' Կար Ի ֆըլ Իտ ըոցը մարըն. Կար ԸԿԿ ֆայԿ Ը' ֆրօ?"

Ըննա ԸԿԿ Իտ ըո' Կսիընն Ը' ԿիլԿԿ սայ Ըա Կտ Ը' Կա' Մարիտ սօ Կ Կսթըր ԸԿԿ ԸԿԿ Ըն Ըմ Ըիլ-Տթայտսին, օց Կտ Ը' Կար օց սօ Կ Կսթըր սըգԿ Կտ Ը' Կա' մարըն. Ընն Կիսս Կտ Մարիտ օց Կրիտ ԸԿԿ Կա' ըո' ԿիԿըր սնսըր. օ ԿԿըԿԿ Իտ սայ ըոԿ ԸԿԿ, ֆը' Կրիտ սըգԿԿ:

–"Ը' Ըն ֆըլ Կա Մարիտ ֆըսթԿս, ԸԿԿ Ըր?"

Ընն ԿըգԿ ֆըլ Իտ ըայկ Ը' Կը, Կօ օց Կիսս Կտ Կրիտ ԿիսսԿ Կտ Մարիտ Կ Կսթըր Կար ԸԿԿ Ըն Ըիլ-Տթայկգարդըմ մյասթ Կընն Կըր սիընսթ տիԿ.

Տը ֆիկ Ընն Ըր Կըն Մարիտ Կսիկ ֆըր. օ Կար ԸԿԿ ԿըրԿ մօց. Ըննըս մըտըԿԿ Կ Կսթըր ԸԿԿ յայթ ըոցըմ յըտթըԿԿ, օց կան Իտ տա Կսյարօ ԸԿԿ ԸԿԿ. Կրիտ կընԿ ԸԿ Կըրիք, Կտ ֆըօտսըԿ Ըն ԸԿԿ սլայկ կլայըրըր սօս Մարիտ. ընն Կ Կ Կըր օց Կըր օց ֆըրըրԿ օլլԿ

ijuop, og fuost se' var e' dags att kum etter Brita. Ja, e' war itt upo smot wis, Marit wart niklassad.

E' war allwarliger min Lihl-Spajtsin eld dier truode. Brit, o war it non nybörjer o, og o add fel misstajnk't rie frö byronendam, wen so fätes påjkam. E' wa' werr eld maru, e' war ielt ienkelt ien smodjowel so add gart sig bu' i Lihl-Spajtsem.

[s. 42]

Nu war ingu tid ta feluora. Dier wa' twungner drajw autyr an da' gral min dye summu, um itt e' wa' fesient rieda. Brita såg fel at påjtsin wa' so dålin so o aned at an kam ta dää, so o gardired sig rie, min ta saj at e' kastsi wa' fesient.

Brit kringe sig rajw åw påjkam klauter. O antired an so ljuot, so Ann syeks it dugo sjö o dye. Se bar ed åw aut gainum dörer og dajti widobudę. Da' liet Brit fram ien swigo, sett påjkan o ien oggstabb og byrd o rais an ete ryddsem, so e' wa' nod gruwlit. Ann tajnk't, ukü faning min krippum, og tuost it siq gajnum glased dye, mitsi min go aut.

Lihl-Spajtsin byrd o ljuotskräts, sos ien grais so skoldres livendes. Att an skräkt so uwendes, tuog Brit sos iet tecken o at nu add påjkan kwicknad til, og att smodjoweln fann e' fe' guott ta sjappa.

Anna dugd it anad eld o fuor in i logge-kuwån og snored i fökläd åw og til. O dugd do itt lat bli. Men att wajs Brit at o grien, e' tuost o do itte. O fuor in i spisruomed att, og byrd o lågå til lited jäto, åw e' bestad so gardn adde. Ed ärd liksom til, att Brita uld åwå extra fin fetäring me' o jällt o min sajn konster.

Brit kam in minn Lihl-Spajtsin og werked lited stur o sig fer at o add faj liw i om. Nu war ed it mitsid te liw i an festås, nu war ed, ed ynkligest kryp an kund tajnts sig. E' war it no wider fer Anna, at byew sjö påjkan slajk. Tajnts sig att Brit add slajd an, so bluon liep eter ryddsem ad om. Og Ann tajnk'te,

men ba tajnkte: Seg ed um ittan war e' sienestad þáþkan fick uppliwo nest uoss jár ɔ juordn. Og wen mɔ Gu Fader tyttsa, wen tajntser an um fuorälder þáþkam es?

Nu tuost it Anna fundir no' lajnger, ɔtɔ byrd ɔ traug Brit at ɔ ulld jäto. "Guss-lɔned, Guss-lɔned", sagd Anna. Men ed uld traugas nɔd aldeles uwljuot. So war ed ollt iett ellest og.

Ritueler so Brit add fö' sig, wa' sästilt undeliger. U' mitsid ɔ sjuov truod ɔ, ir itt guott ta wito, men mitsid åw dye wa' säkert ba' til fe' ta' imponir ɔ diem so wa' ringum enn. ɔ iess wa' so upptajd åw dye ɔ jällt ɔ min, so ɔ tycks it wa lidun jäto riktut dye, oto tuog ed i umgɔnger. ɔ dugd i alla fall fɔ i sig mier eld an dugd truo. ɔ dugd liwo i flie dågå åw dye ɔ fick i sig, dar ɔ add slajk seanser fö' sig. Dessautum ärd e' til guodan sid at fyll upp tsjuohls-kuppinn ennes min jäto, dar ɔ uld far iem. Diels iess ɔ it a' we' lidun jäto nod riktut mes ɔ jällt ɔ min þáþkam, og diels iess ɔ ul fuortsett biandlindse, min lesninger. og yms ritualer dar ɔ kam iem. Ur ed wa' min dye wiss ingan, men mickel sagd sig

[s. 43]

wito att ɔ drited i oll ritualer dar ingan såg ɔ. E' byewdes it so micklu bisyets i mɔna'n fer at Brit uld dugu fuol sig og liwɔ guodera dågø eld mickel eller, ɔ saj tryllkonster.

Nu war ed it oller so buoted min slajkr mituoder sos Brita. E' wa' dier so tykt at Brita wa' skamlos, so nytted tågå so mitsid bitalt åw stackas fattit fuok. Men micker tykt it dier add nɔd tag wel ɔ, dar kripper eld krytyre wa' kliener. E' lä fel edd ad uort iet uwendes liwörn, um nɔn edd a' dæed, og dier edd a' sagt at e' wa fe' dyrt anlit nɔn so buoted. Se tykt dier fel og, at e' wa' wert ed e' kuosted, fe' ta bli åw min krempum. Bitsymred wa' bar ed, at e' wa' so mickler so autnytsjed e' dar, og itt add noge skrupler i ann we'en. Summer war og imponirader åw diem so fuor autsocknes og buoted, sos Brit till exempel, eld slajker so kam frɔ autsocknes. Mickel add, eld sagd sig åwå,

febindelser min lappum, og ed mott fel wa' no so wa studuktit. E' renned ju lapper i socken kringt, men dier jallt sig undø mjäst åw, fer myndugieter war itt so imponirader dier, og en werr tsyertsä. Prestn såg ro'ot, so snart an ärd tålås um ien lapp. Ed smyged umring lapper i gardum, og byt a' sig slajkt dier wild' ad, fe' nogu bieknuot eld non årtuss frø non rien, so dier sagd add trullmakt. Og ed wa fel mickler so uok ø ed og truode.

Lihl-Spajtsin add fel it wajst nogu febettring åw biandlindsin an add fajd åw Tryll-Brit, snarera twertum. An add dø sitt aut ynkligesä eld nossn. Ukø faning min krippstackarn. Naug lä dø myndugieter a' tyckt at Brit es faninger, edd a' werid naug fe' ta fø øn infer tindsed. Um dier edd a' witod ollt. Men sjø ed gard dier it. Slajkt uld an old undø frø myndigietum, ellest kund an werd auto jåp nesta gong ed byewdes. Eld og, og e' wa werr ed, an edd a' kunnad setos i wanmakt åw diem an add anmeldt. Näi, e' war allt säkrest ta old sig innønad knautum. E' rack min ollt eller, so myndugieter lagd sig i, att bland sig i ed ausbuondn gard iema, inonad stabbam sos dier sagde, add dier it nø ta dsjäro minn.

Ukin wet följder um an edd ad taj sig för anmeld iø slajk sos Brita? Uk krempur edd it ø a' dugod set ø bo' fuok og krytyr, ø so wa so kunnun. Brit lärd it ba' dugo buot guott, ø mott allt dugo stell til älended og. Ed add dier it bar ärt, øtø add allt kringt sitt slajk följder, fe' diem so add we' muot enn. Näi, nog slajk risiker war it ta autsett sig för. E' fanns til og mim dier

so råked aut fe' slajkum, auto te war uosams min diem. E' byewdes bar at ien grann, elld non eller so wa' jålok, anlited Brit so dugd ø styr og stella. Bitald an ba', so dsick fel e' fö' sig.

[s. 44]

At Lihl-Spajtsin add uort wiseligera eld nossn, war it no tecken ø att Brit add misslyckas. Näi, itt alls! Wer og ienn wiss fel at slajkt tuog tid. Nu war ed ju og so, att Brit, sos ø sagde, add kumid i sienest la'ed. Påjtsin edd fe' lainds a' werid dod, um itt ø edd ad kumid, so strajt sos ø garde. At

autdrajwnindse add lyckas såg an ju tydlit. Lihl–Spajtsin add ju uort so lungen, og somnad mes ɔ add elded ɔ min ɔm. Djäwuln add faj sig ien so sturan umgang, so an add we twundsin fly. So eddum kastsi itt wid tolkad ed. An skräkt ollt an dugd me' ɔ sluo. So lɔngt war e' fel riktut sos ɔ sagde, at ɔ add faj liw i påjkam. Men at an wart lungen för at nɔn smɔdjäwel add fer yr om, edd naug gajd diskutira. Ig undres ɔ ukin so itt edd a' gral domnad åw, um än edd a' we' min um no slajkt sos Lihl–Spajtsin fick. An add fel ielt ienkelt dɔ'nad, stackarn. Ja, ed lä fel Anna og festå, men wen uld ɔ tagå sig til. Stu–Spajtsin wa ju it iem an dye, og såg ur ed dsick til. E' kastsi edd it ad uort nɔn stsilnad fedye förästrn.

Lihl–Spajtsin add ulad ligg slajk, nakun frɔmɔnad windogad (fönstergluggen), og dsjäro ed ienkelt fer smɔdjäweln ta tågå sig aut – um an nu itted ɔ wa' kwer, eld i nerietn noyer. Brit truod festås att an add ferid, men an fick itt läk min slajkum, og tågo nog risker. Se uld ed brinn ɔsterljuse ringum påjkam, fe' muot ljuose tuost it iens djäwler fårå. Og ritualer fick an itt' briuot muot, ender, eld upp ywyr.

Tryll–Brit add fer iem, men kumid att framter ɔ ettemidda'n fe' ta sjɔ ur ed arted sig. ɔ påstuod at ɔ add wer iem iel da'n og aft ritualer fö' sig, fe' ta buot påjkan. Ur e' wa min dye, wiss fel ingan, men naug ir ed truolit att Brit add nɔd eller fö' sig dar ingan såg ed. Ed uld i alla fall traugas min jäto atten, og tsjuohl–kuppan fyllas.

E' kan it jåpas, men Späjk–Anna lited ɔtt iett dugg ɔ Brita. ɔ tyckt at Brit add ferid alldeles fe' wåldsamt min krippstackarem. Nu war ɔ werkligen uoruolin fer påjkan senn, an wa' mitsid semmer eld an nossn add werid. Nu add an fajd sturu autslag, ɔ armum og ɔ kwidim. E' war it ba ro' strimur eter Brita es swigo. Brita tuog e' dar sos iett guott tecken ɔ. Autslae og bluoblandad drisjuok (diarre'), war iett guott tecken, og waist tydli' at flier smodjåwler fuor yr kruppem. E' wa ba' ta bajd, sagd Brita. Men fer Anna war ed it so ba' ta' bajda. ɔ tyckt e' wa' so armlu min påjkan so ɔ wiss knappt til sig. E' da min drisjuokun, og min blod auti tyckt dɔ it ɔ wa nɔd guott tecken. Um ɔ endo edd ad tuoros wend sig dajt a' Luok–Marit, eld nɔn eller so itt add slajk konste' fö' sig.

[s. 45]

Dågå dsing og Lihl–Spajtsin såg aut so wisel sos an edd a' we' dod fe' lajnds se. Nu wa' dō Ann säker q at e' dar belld it werd no mier. Og itt dsick ed fō i an nod jäto elld. Um itt anad, so kam an ta swelt ijel. Dier add gral tappad u'ped og Brit add byrt q olld sig brotte. E' wa dō ba' bra ed, tyckt Anna, fast saj nod, tuost q festås itte. Brit add sagt a' nōn grann, at dier add anlita enn fesient dajti Spajk–gardem, og at Luok–Marit add festört påjtsin, so ed add it gaj' dsjä nõd ad qm. Brit add sagt at an kam ta dää. Me Brit add elded q min sienest kurn, add q sagt ad Anna, at wart an it bra nu, so uld an dää. E' dar tyckt Anna wa so bidrövlit, so q edd a wilad stugrain direkt. Ukin i fri'ns dagar edd it a' dugod saj so? Upō e' wised fick ju Brit rett ur ed en dsick.

E' west åw ollt, tyckt Anna, war at q uld åwå skulde fer at ed add uorted sos e' nu war. Q tyckt q add gart ollt q add dugod, og so wa best fe' påjkam, iend påjkan q add dugod dsjäwo Stu–Spajtsin. E' wa' m jäst so q tyckt milmad, at e' wa skadi at itt e' war ie åw kullum i stell fer Lihl–Spajtsin. Dō edd it kalln a' we' so jälök sos an wa' nu, oto sagt, at an fick luw finn sig i att e' duo non kripp milmad.

An add ju mient att gardn nu etтели wa reddad, me' an add fajd ien påjk. Men slajker iro Ärrans wegar, bruked prestn saja. Fast Anna dugd it kenn nog tröst i dye nu. Nu grien q mjäst åw – dar ingan såg ed festås. Ellest fick q uowited fe' dye og. Itt tuost q wend sig a' nogum q edd a' wilad rådsjäro min, og itt wild prestn wito åw diem, fast an add plikte ta syets upp die' so war kliner, og diem so låg og uld dää. Edd q a tuoros anmel prestn, so wet q at an edd a' fajd bannur fer ed. Men ukin tuost ed, og wen edd ed a' we' fe' wilder fe' Lihl–Spajtsin. Ed edd a' we' feskretselit, um an edd dæed inno prestn add dsivid qm nattwardn. Dō edd an it faj kumo inno tsyertsgardem eld, qōq uort iewit fetappad. Wen add Lihl–Spajtsin uonned dsjäro fer uont, fe' ta fō iett so gruwlit straff? Seg åw ed fer Anna, an so dug. Naug lä' prestn a' dugod itt q nogu feklaring, um itt anad so war e' fel

arvssynde. E' mo wårå Anna felåtlit um ǝ smyged åw dajt i fjǝsed og snored i magdn saj milmad.

Og ig se dǝ bar ed. Ur edd ed a' sitt aut i Spajk-gardem, um itt Anna edd a' ståe för ollt so wa' dar? Ǟ fick til o' min stsyet estn, dar itt Stu-Spajtsin sjuow war iema.

Men Anna war it iesum um ta åwå ed so, e' wa' fel sos ed uld ollumstass.